

Nr 18.

Ankom till riksdagens kansli den 23 mars 1943 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 26 april 1940 (nr 272) med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m.

Genom en den 5 mars 1943 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 79, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 26 april 1940 (nr 272) med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 26 april 1940 med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m., vilken enligt lag den 8 maj 1942 (nr 229) gäller till och med den 30 juni 1943, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1944.

Lagen den 26 april 1940 med särskilda bestämmelser angående domstolarna och rättegången vid krig eller krigsfara m. m. är i likhet med ett flertal andra författningar av beredskapslagstiftnings karaktär så uppbyggd, att dess centrala bestämmelser (2—12 §§) skola äga tillämpning först sedan Kungl. Maj:t förordnat därom. Genom kungörelse den 10 maj 1940 (nr 312) meddelade Kungl. Maj:t dylikt förordnande. Därigenom ha bl. a. de bestämmelser i lagen, vilka beröra själva förfarandet i rättegång, blivit gällande. Dessa föreskrifter äro avsedda att tillämpas bl. a. då på grund av inkallelser till militärtjänstgöring hinder uppkommer för parter i rättegång att tillvarataga sina intressen eller svårigheter eljest uppstå för målens utredning.

Genom kungörelse sistnämnda dag (nr 313) utfärdades vissa tillämpningsföreskrifter till lagen.

Lagen äger enligt lag den 8 maj 1942 (nr 229) giltighet till och med den 30 juni 1943.

Första lagutskottets utlåtande nr 18.

I propositionen anför *föredragande departementschefen, statsrådet Westman*, att då behov av ifrågavarande lagstiftning kan förväntas föreligga även efter utgången av juni 1943, lagens giltighetstid bör förlängas, förslagsvis till och med den 30 juni 1944.

Lagrådet har lämnat det upprättade lagförslaget utan erinran.

Utskottet.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 79, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 23 mars 1943.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit

från första kammaren: herrar *Schlyter, Gärde, Karl Emil Johanson, Branting, Brandt, Ahlkvist, Verner Andersson* och *Lindblom*;

från andra kammaren: herrar *Lindqvist, Hedlund* i Östersund, *Ryberg, Olsson* i Mellerud, *Berg, Björling, Lindberg* i Stockholm och *Birke*.
